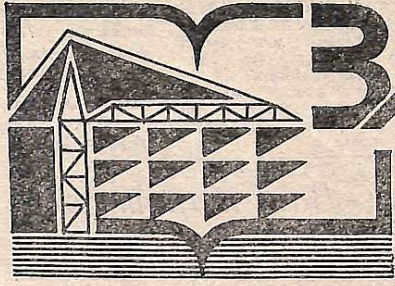

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1961 р.
№ 16 (908)
ЧЕТВЕР

7
ТРАВНЯ
1987 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ, РЕКТОРАТУ
КІЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

САПЕРИ ЙДУТЬ ПЕРШИМИ

На знімку: О. П. Власов, 1942 рік.

Дев'ятого травня для кожного ветерана Великої Вітчизняної війни день спогадів, переживань. В цей день начальник циклу цивільної оборони спецакадемії інституту, полковник у відставці О. П. Власов приходить до пам'ятника Вічної слави разом з восьмирічним онуком. Потім вони продовжують свій шлях до музею Великої Вітчизняної війни, в стінах якого назавжди вписано назву 8-ї Червонопрапорної ордена Суворова II Ступеню Ямпільської дивізії, де від початку і до кінця війни воював Олександр Петрович. І тут починаються спогади, розповіді маленькому онукові про ті важкі часи.

О. П. Власов брав участь в боях на Курській дузі, форсуванні річок Десни, Дніпра, Прип'яті, звільненні Карпат...

«Молодим хлопцем на початку війни я закінчив військовоінженерне училище, одержав звання молодшого лейтенанта, і в грудні 1941 року був призначений в окремий саперний батальйон командиром саперного взводу, — розповідає Олександр Петрович. — Був двічі поранений. Особливо важкими були бої під час форсування Десни, Дніпра, Прип'яті. Сапери ж завжди повинні йти першими: забезпечувати переправу військ та бойової техніки через водні перешкоди, розмінування фортифікаційних споруд, доріг, мостів.

Я сам росіянин, москвін, а доля з часів війни і до наших днів пов'язала мене з українською землею. Наша дивізія періоду форсувала Дніпро, і 47-ми її воїнам було присвоєно звання Героїв Радянського Союзу. Пригадується день 22-го вересня 1943 року, доли дивізія наша під вогнем противника, бомбуванням з повітря підійшла до Дніпра, забезпечуючи захват плацдарму.

Карпати... Тут були також важкі бої: місцевість гориста, лісна. Під відкритим вогнем противника сапери забезпечували прикриття. Саме в цих краях, в Карпатах, були зі мною випадки, що товариші двічі думали, що я загинув. Перший раз в одному із сіл за Яремчею (Прикарпаття), другий раз — під час артельного в районі Рахова (Закарпаття).

Прошло вже понад 40 років з дня Перемоги. І всі ці роки Олександр Петрович підтримує зв'язки з товаришами з своєї частини, саперного батальйону: Ю. М. Ривкиним, заступником командира батальйону, що живе зараз в Москві, та М. П. Гайдою, заступником командира батальйону по тилу, який живе в Мінську. Вони відвідують один одного, часто також зустрічаються і в головній Раді ветеранів, що знаходиться в Москві, і куди ветеранів постійно запрошують.

Олександр Петрович Власов має багато нагород. Орден Олександра Невського він одержав за уміле командування підрозділом під час боїв за визволення Карпат. Ордени Вітчизняної війни I та II Ступеню — за забезпечення плацдарму під час форсування Дніпра. Нагороджений О. В. Власов ще і орденом Червоної Зірки, медаллю «За відвагу».

Близько 20 років полковник Власов працює в нашому вузі, виховуючи у майбутніх молодих спеціалістів почуття патріотизму, відданості рідній Вітчизні, передаючи їм весь свій багатий досвід.

Записала І. ГЕРАЩЕНКОВА.

М. С. ГОРБАЧОВ.

РОЗГРОМ ФАШИЗМУ, ПЕРЕМОЖНЕ ЗАВЕРШЕННЯ ВІЙНИ СТАЛИ ПОДІЄЮ ПЕРЕЛОМНОГО, ВСЕСВІТЬО-ІСТОРИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ, ЯКА ВІДКРИЛА ПЕРЕД ВРЯТОВАНИМ ЛЮДСТВОМ НОВІ ШЛЯХИ СОЦІАЛЬНО-ПРОГРЕСУ, ПЕРСПЕКТИВУ СПРАВЕДЛИВОГО МИРУ НА ПЛАНЕТИ.

5-го травня країна відзначила день преси

Відзначаючи свято радянської преси, шлемо сердечне вітання всім читачам газет і журналів, але передусім тим, хто бере безпосередню участь у роботі редакцій газети «За будівельні кадри», факультетських стітнівок.

Вітаємо громадських кореспондентів газети Г. Я. Поплавську, доцентку кафедри вищої математики; О. С. Кутузову, доцентку кафедри історії КПРС та наукового комунізму; А. І. Клевцова, завідуючого кафедрою марксистсько-ленінської філософії; С. І. Цимбала, проректора з учебної роботи; О. С. Солянова, ст. наукового співробітника ГНДЛ будівельних конструкторів; М. М. Сміянчук, заступника декана по роботі з

іноземними студентами; А. В. Онкович, ст. викладача кафедри російської мови №1; О. А. Шайтана, голову спортивного клубу інституту; М. Ф. Євстифеева, зав. кафедрою малюнку та живопису; О. С. Тройніна, директора підготовчих курсів інституту; М. М. Осетріна, декана факультету міського будівництва; Ж. М. Белую, ст. наукового співробітника відділу паєнто-ліцензійних досліджень; П. К. Красносельського, директора музею; Т. О. Дембицьку, працівницю аспірантури; О. Євлохна та О. Сича, співробітників фотолaboratorії; Н. Григор'єву, бібліотекарку інституту; студентів факультету міського будівництва Т. Скрипник, Ю. Рудюка та багато інших.

НАШ ОBOB'ЯЗОК — КРИПИТИ МИР

Сорок два роки ми живемо під мирним небом. І так хочеться, щоб мир цей був завжди, бо дуже важкою ціною він завойований.

З перших годин війни радянським воїнам довелося пізнати звірства німецько-фашистських загарбників, гіркую втрати бойових друзів, попіл радянських міст і сіл.

Своїми спогадами про воєнні роки ділиться начальник спортивного столу Василь Олексійович ШЛЯХОВИЙ. Він має 18 бойових нагород.

— Мене війна застала в м. Білостоку на західному кордоні країни. В 1940 році я був призваний на ділеву військову службу, і раптом гримнула війна... Ожже, для мене і моїх товаришів військові дії розпочались 22

червня 1941 року о четвертій годині ранку у складі Західного фронту, а закінчилися 9 травня 1945 р. в м. Штеттіні в кількох десятках кілометрів від Берліна у складі 2-го Білоруського фронту.

Із дождезальної дороги війни хочу розповісти один епізод. Ворог рався захопити Москву, наші війська відступали. Перший бій відбувся на річці Березині в районі села Павлівка. Далі відступати було нікуди. Всі моральні й фізичні сили воїнів були спрямовані на те, щоб затримати ворога. Завдання було конкретне: затримати наступ фашистів, щоб дати можливість нашим частинам організувати оборону Москви.

Бій був запеклий. Наші траншеї розміщались з 28 метрах від траншей против-

ника. В трьох метрах равлися міни. В тому бою я командував ротою снайперів, яка за короткий проміжок часу знищила 1200 фашистів. За той бій мені була вручена перша нагорода — медаль «За бойові заслуги».

Наша партія і уряд ведуть політику миру і роззброєння, щоб не дати спалахнути новій світовій війні. Важкою була минала війна, але та війна, що може бути, не зрівняється вже ні з чим. Ожже, обов'язок кожної чесної людини — крипити мир на землі.

ВШАНУВАННЯ ВЕТЕРАНІВ

На факультеті міського будівництва відбулася зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни. У свят-

ково прикрашеному кафе «Міккос» накріті столи з різними солодощами, соками, чаєм. За центральним столом наші ветерани: Д. Н. Кавунець, В. Г. Чорноус, Ю. М. Коїшич, О. Ю. Василенко, Ф. С. Черкасов, А. Д. Ситников, М. О. Ка-

саткін, Д. Н. Яровий. Тепло й сердечно привітав з днем Перемоги декан факультету М. М. Осетріна. Потім ветерани ділилися своїми спогадами. Потім виступили вихованці секції художньої гімнастики. Пісні воєнних років прозвучали

у виконанні асистента кафедри вищої математики О. П. Ковальчука. Ветеранам війни були вручені квіти і пам'ятні подарунки.

Г. ПОПЛАВСЬКА, доцент кафедри вищої математики.

СТОРІНКИ НАШОЇ ІСТОРІЇ

СТІЙКИЙ БІЛЬШОВИК

Майже 70 років тому відбулася Велика Жовтнева соціалістична революція. Унікальні документи, реалії в історичних музеях, філалах музею В. І. Леніна, фабрично-заводських та музеїв учбових і наукових закладах розповідають про ті події.

В музеї нашого інституту є фотографія першого ректора інженерно-будівельного, Євгена Григоровича Яковлева (1880—1935). Це людина, що пройшла великий і важкий життєвий шлях, брала участь у всіх історичних подіях того часу і ще 5 років очолювала наш учбовий заклад. Його життя, як і життя багатьох людей, які брали участь в активній боротьбі за перемогу нового ладу, невіддільне від долі Вітчизни робітників і селян. Сьогодні, напередодні 70-літнього ювілею країни, ми пропонуємо вам розповісти про нашого першого ректора, яку підготував директор музею інституту П. К. КРАСНОСЕЛЬСЬКИЙ:

— Народився Євген Григорович Яковлев в 1880 році в Катеринославі (нині Дніпропетровськ) в робітничій родині. З 15-літнього віку розпочав свою трудову діяльність підмайстерка, урявками навчався грамоті. Проходячи військову службу в залізничному батальйоні, він швидко вивдає революційні роботи серед солдат і організовує їх для збройного повстання в місті Чортків.

Євген Григорович — один з найактивніших учасників цього повстання і організації

торів Чинтійської республіки 1905 року. За це царизм присудив революціонеру Яковлеву 6 років каторги та 6 років заслання в Якутію.

В роки каторги він залишається тим же непримирним революціонером-більшовиком, організовує протести проти грубого поводження із жінками-каторжанками, за що ще додатково 2 роки проводить в кайданах. Лише Лютнева революція 1917 року звільняє його із заслання.

Вже з 1914 року він в лавах партії більшовиків, піднімає свій ідейно-теоретичний рівень. Про ідейно-політичну зрілість студента і підвищення теоретичного рівня свідчать його успішність з суспільних наук. Як же освоєв ці науки П. Снісаренко? І з історії КПРС, і з філософії, і з політекономії він має оцінки «задовільно». Дивує той факт, що в групі вважають, щоб стати хорошим спеціалістом достатньо технічні науки знати хоч би на «4».

Подібна позиція наводить на дуже сумні роздуми. Адже майбутній інженер — це командир виробництва, який повинен сам виховувати довірені йому трудовий колектив робітників. Отже сам він повинен твердо стояти на марксистсько-ленінських позиціях. А в це поняття входить і висока моральні якості кожного.

І в даному випадку комсомольській групі варто було б названий факт розглянути не як ситуацію, що товариш потрапив у біду і як його виручити, а дати відчуття йому ганебність вчинка, який не до лиця радянському студентові, комсомольцю.

І в даному випадку комсомольській групі варто було б названий факт розглянути не як ситуацію, що товариш потрапив у біду і як його виручити, а дати відчуття йому ганебність вчинка, який не до лиця радянському студентові, комсомольцю.

І. РУДЕНКО,
голова товариського суду.

І далі — систематично

Після повернення із заслання він енергійно працює в Катеринославі організації більшовиків по підготовці Жовтневого перевороту. Боронить справу пролетарської революції в партизанських загонах, а пізніше в лавах Червоної Армії.

Після закінчення громадянської війни партія направляє його на відповідальну профспілкову і радянську роботу, і тут він проявляє себе як невтомний і непримиримий борець за генеральну лінію партії.

Свою освіченість Євген Григорович поповнював самоосвітою, спеціалізуючись в галузі інженерно-будівельної справи, одночасно він уміло і енергійно, по-більшовицьки керує численними новобудовами.

В 1930 році він був призначений директором створеного Київського будівельного інституту, який очолював до 1935 року. Як директор інституту він приділяв велику увагу учебно-методичній і науково-дослідній роботі. Під його керівництвом було написано та видано сім наукових збірників з будівельних наук. Ці наукові праці багато в чому сприяли розвитку науково-дослідної роботи професорсько-викладацького складу і аспірантів.

Є. Г. Яковлев пройшов важкий життєвий шлях: на каторзі, в заслання, на фронтах громадянської війни, на різних ділянках відновлення народного господарства країни, він завжди був стійким і енергійним більшовиком.

Помер Є. Г. Яковлев в 1935 році на 55-му році, похований на Лук'янівському кладовищі. На його могилі встановлений пам'ятник від професорсько-викладацького і студентського колективу інституту.

ІНФОРМАЦІЯ БІБЛІОТЕКИ

Користуйтеся послугами БМА

У випадку відсутності в фондах бібліотеки необхідних книг і інших матеріалів читачі зможуть одержати їх у встановленому порядку з інших бібліотек по міжбібліотечному абонементу.

МБА бібліотеки знаходиться в кімн. 7710 (лаб. корпус, 7-й поверх, телефон 4-67 (272-94-67)).

Відповідальна за роботу МБА — Калустіна Ольга Євгенівна.

Вас запрошують:

Бібліотеки вищих учбових закладів Києва запрошують студентів, викладачів та співробітників нашого інституту користуватися їх книжковими фондами в читальних залах бібліотек, а також через МБА.

Читачі можуть звертатися до таких вузів:

Державний університет — вул. Володимирська, 58.

Політехнічний інститут — проспект Перемоги, 37.

Автомобільний інститут — вул. Суворова, 1.

Інститут інженерів цивільної авіації — проспект Комарова, 1.

Інститут народного

господарства — Проспект Перемоги, 54/1.

Педагогічний інститут — вул. Пирогова, 9.

Педагогічний інститут іноземних мов — вул. Червоноармійська, 73.

Технологічний інститут харчової промисловості — вул. Володимирська, 68.

Технологічний інститут легкої промисловості — вул. Немчирівна-Данченка, 2.

Торговельно-економічний інститут — вул. Кіото, 19.

Художній інститут — вул. Смирнова-Ласточкина, 20.

Художня література

видається на строк до 15-ти днів в кількості не більш як 2 книги.

Строк користування книгою може бути продовжений при її наявності по узгодженню з зав. відділом художньої літератури.

Читачі, які не здали своєчасно літературу по-

збуваються права користування бібліотекою на строк від 1-го місяця до 1-го року.

Відділ художньої літератури просить читачів, які мають заборгованість, повернути книги, строк користування яких минув, або подовжити його.

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО ОГЛЯД-КОНКУРС СТІННИХ ГАЗЕТ

МЕТА КОНКУРСУ: активізувати діяльність стінних газет інституту по висвітленню підготовки до святкування 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, добиватися дальшого підвищення ролі стінної преси в комуністичному вихованні студентської молоді, мобілізації всього колективу на успішне виконання рішень XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України.

УМОВИ КОНКУРСУ: в конкурсі беруть участь редакції стінних газет

факультетів, курсів, гуртожитків. Конкурс буде проводитись у два етапи: у травні і листопаді.

При підбитті підсумків буде враховуватися висвітлення підготовки трудових колективів до 70-річчя Великої Жовтня. У стінній пресі повинні широко висвітлюватися партійне, комсомольське, профспілкове життя колективів, питання вдосконалення учебного процесу, науково-технічного прогресу, учебної й виконавської дисципліни в світлі широко розгорнутої в країні перебудови.

В стінних газетах повинні знайти відображення питання побуту і відпочинку студентів, роботи громадських організацій, спортивного життя колективу. Особливе місце у змісті стінних газет повинен займати критичний матеріал, його конкретність і дієвість.

При визначенні місць буде враховуватися і художнє оформлення газет.

Переможці конкурсу будуть нагороджені почесними грамотами.

ЖЮРІ ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ.

ТРАВЕНЬ НЕБЕЗПЕЧНИЙ ДЛЯ КУПАННЯ

холодна, і саме вона таїть в собі багато непередбаченого і небезпечного. Великий перепад температури прогріву верхнього і нижнього шарів води породжує судороги м'язів або спазми судин і являє пряму загрозу життю людини.

У тих, хто купається в травні, організм неадаптований, тому в такій воді швидко настає переохолодження з небезпечними наслідками для життя.

Для відпочинку люди вибирають тихі, віддалені від населених пунктів місця. І при необхідності тут немає кому надати допомогу потерпілому.

Якраз травень характерний такими ситуаціями.

Особливо небезпечне купання в травні для дітей. В минулому році було 11 випадків небезпечних ситуацій для дітей, у червні — 2. Вжиті заходи допомогли врятувати всіх дітей, але ж могло закінчитися і сумно. Отже в період між закінченням занять в школі і початком роботи піонерських таборів діти вимагають більш уважного нагляду, і всі батьки повинні про це пам'ятати.

А купання в слабо протігнених водоймищах — справа ризикозна, небезпечна для життя.

В. БОЙКО,
голова районної ради ТБВД.

Редактор А. БОГОВІС.

Комсомолец зробив пропусток, не гідний цього високого звання. Як він сам розуміє свої дії, яку оцінку їм дає? Адже це і є показником його громадянської зрілості, є суттю його громадянської позиції.

Від Залізничного райвідділу внутрішніх справ в інститут на адресу товариського суду надійшов лист, в якому повідомлялось, що студент групи СМО-32 факультету автоматизації будівельного виробництва П. Снісаренко був затриманий в нетверезому стані по Повітрофлотському проспекту і самостійно не міг рухатись.

Засідання товариського суду й розпочалося із оголошення цього документа. І вже по ходу його читання П. Снісаренко робив якийсь незрозумілий зауваження.

А коли члени товариського суду попросили студента дати оцінку своїм діям, то здивовано пошукав: «То їм для плану потрібно було, то вони й забрали мене».

Але ж далі читаємо власноручне пояснення П. Снісаренка у протоколі міліції (цитую дослівно): «Я, учень КІВІ III курсу, 19.02.87 р.

зустрів земляка, і ми вирішили випити (підкреслено автором). Заїшли в магазин і купили пляшку горілки і чотири пляшки пива. Після цього в вирішій поїхати повечеряти в Жуляни і по дорозі сп'янів».

І до кінця засідання товариського суду його члени якоїсь хоч трохи критичної оцінки своїм діям від П. Снісаренка не почули.

То може його вчинок застудили комсомольці академічної групи, комсомольські актив якої тут теж був присутнім: староста В. Жульовський, комсорг О. Осауленко, член комсомольського бюро, відповідальний за академічну успішність М. Прокоф'єв. Із їх виступів склалося враження, що перед ними герой, що постраждав за задарма. І характеристика, представлена названим трикутником, чудова, з якої не видно, що в комсомольській групі йшла принциплова розмова, було засуджено вчинки товариша. Показані крашні риси студента, це добре. Снісаренко працював бійцем для відселених із Чорнобилья і наказом по інституті йому була оголошена подяка.

І далі — систематично

піднімає свій ідейно-теоретичний рівень. Про ідейно-політичну зрілість студента і підвищення теоретичного рівня свідчать його успішність з суспільних наук. Як же освоєв ці науки П. Снісаренко? І з історії КПРС, і з філософії, і з політекономії він має оцінки «задовільно». Дивує той факт, що в групі вважають, щоб стати хорошим спеціалістом достатньо технічні науки знати хоч би на «4».

Подібна позиція наводить на дуже сумні роздуми. Адже майбутній інженер — це командир виробництва, який повинен сам виховувати довірені йому трудовий колектив робітників. Отже сам він повинен твердо стояти на марксистсько-ленінських позиціях. А в це поняття входить і висока моральні якості кожного.

І в даному випадку комсомольській групі варто було б названий факт розглянути не як ситуацію, що товариш потрапив у біду і як його виручити, а дати відчуття йому ганебність вчинка, який не до лиця радянському студентові, комсомольцю.

І. РУДЕНКО,
голова товариського суду.

Щороку напередодні Дня Перемоги студенти-іноземці нашого інституту разом з респівниками з інших вузів міста зустрічаються з ветеранами Великої Вітчизняної війни в Українському товаристві дружби і культурних зв'язків з зарубіжними країнами.

«Ні — війни!» стає референом дружніх обмінів думками молоді і записників Радянської Вітчизни.

На знімку: група учасників зустрічі.